

1. Blues opuštěného vlaku (Žalman)

- C F C
1. Když je doba deštů, stojím za oknem,
Dmi G
světlo smutně bliká v pokoji,
C F C
chci dát sbohem městu na chvíličku jen,
D7 G
dlouhá zima za nic nestojí.
C F C
Zahoukání vlaku, kterej projíždí,
Dmi G
zanechá jen slzy na duši,
F C Ami
v kostkovaným saku podobám se draku,
D7 G
co si hlavu v kleci rozbuší.
F G Ami Dmi
- R: Na železný koleje už padá stříbro hvězd
G C C7
a tma jako v ranci nebyla tvůj ideál,
F G Ami Dmi
zas projet stovky štací a vidět spousty měst
G F G C
a jednou za rok zastavit se tam, kde sis to přál.
2. Tak si představuju dnes jako včera
malý opuštěný nádraží,
sem-tam přešlapuju, sem-tam zvečera,
v ruce lístek a mráz v podpaží.
Zahoukání vlaku, kterej projíždí,
zanechá jen slzy na duši,
že někdy zklamání je jak umírání,
to se přeci říkat nesluší.
- R:

2. Barevný šál (Žalman)

- C Ami Dmi G
1. Dej na hrob můj barevný šál,
Ami Dmi F G
odpusť mi hřích, já se hrozně bál,
C Dmi E7
dál chci se prát, i když prohrávám,
Dmi G F C G
ve chvíli té, když zhasínám.
C Dmi E
*: A do dlaní dej mi slunce žár,
Dmi G F C
dej listopad, v něm listů pár.
2. Jak bílý sníh tu vyhlížím,
já měl rád smích, taky dívčí klín,
do vysokých trav chodíval jsem s ní
navečer, když snad každý motýl spí.
3. Dej na hrob můj barevný šál,
odpusť mi hřích, já se hrozně bál,
odcházím rád, nemám dost už sil,
jak psanec dál bych tu věčně žil.
- *: A do dlaní dej slunce žár,
a na hrob můj barevný šál.

3. Čekej, malá Gréto (Žalman)

- G A7
1. Jak dlouho nám to ještě, hoši, vydrží,
C7 G
až prázdněj vagón ve stanici nám nezastaví,
A7
myšlenky na burze jednou samy podraží,
C7 Ami7 D7 G G7
směnky dále zapadnou do pražců a do kolejí.
C7 G
R: Jako tenkrát čekej na zápraží, malá Gréto,
C7 G
jako tenkrát pára zpívá vlakový blues,
C7 G E7
jako tenkrát vracíme se k jihu, kde je léto,
C7 G Emi
a neplač, Gréto, vracíme se dolů k nám,
A7 D7 G
kde voní starý lípy a tymián.
2. Potkali jsme slunce, jak ve stoce spí,
hloupí lidi, který se mu na výsluní smáli,
měnili svou barvu za každého počasí,
kabát větru ukradli, pyšně k nebi vykračují.
- R:
3. Tak to táhnem po svejch krajem rybníků,
od souvrati podél trati jako hejna ptáků,
v očích modrý slunce, v patách tisíc patníků,
bílou mlhu před sebou z lokálek a rychlovlaků.
C7 G Emi
R: + a neplač, Gréto, vracíme se dolů k nám,
A7 D7 G
kde voní starý lípy a tymián ...

4. Dálnice č. 5 (Žalman / Gordon Lightfoot)

- G Hmi Ami D G
1. Časně ráno mrholí na dálnici číslo 5,
Ami D G
já mít křídla sokolí, obletěl bych celej svět,
Ami D G
místo křídel nohy mám, v srdci naději a cíl,
Hmi Ami D G
jen si marně vzpomínám, kde jsem s tebou, holka, byl.
G Hmi Ami D G
R: To nám bylo sedmnáct, jen sedmnáct a půl roku,
Ami D G
život tančil kolem nás a zdál se bez nároků.
G Ami D G
2. Svět je pořád velikej jako plná láhev snů
Hmi Ami D G
a jsou na něm chodníky, který vedou k domovům,
Hmi Ami D G
když se nebe usmívá, to se mi jde mnohem líp,
Ami D G
jen si člověk vzpomíná, jak si přál svět obejít.
- R:
- G Ami D G
3. Časně ráno mrholí na dálnici číslo 5,
Hmi Ami D G
já mít křídla sokolí, obletěl bych celej svět,
Hmi Ami D G
to nám bylo sedmnáct, jen sedmnáct a půl roku,
Ami D G
[: život tančil kolem nás a zdál se bez nároků ... :]

5. Dej mi tón (Žalman / Kris Kristofferson)

1. Dej mi tón, budu zpívat a hrát píseň zisků a ztrát,
tyhle šlágry mi jdou,
dej mi tón, může falešný být jak omšelý hit,
jako mizerná show.

R: Znáám velký mínus těch nocí a dní,
velký mínus těch dal a má dát,
jak vlastně žít, abych vyčítat nemusel vínu,
že mám je tak rád?

2. Dej mi tón, možná spíš budu spát, s písni, kterou mám rád,
vždycky líp se mi sní,
dej mi tón, teď mám žízeň jak trám, ráno sodu si dám,
a pak sejdu se s ní.

R:

R: Znáám velký mínus těch nocí a dní,
velký mínus těch dal a má dát,
nač vlastně pít a pak vyčítat vínu
svou vínu a falešně hrát,
svou vínu a falešně hrát?

6. Glory Mississippi (Žalman)

R: Glory mi v uších dlouho zní,
v dále zvony polední,
zahraj mi mé dixie, ztrácí páru svou
ten, kdo běží každý ráno za duhou.

1. Denně koukám na svět zoufalej,
když se ploužím domů namol a ospalej,
zatímco jsem v kapli zpíval, tančil smutný blues,
doma čeká funebráček vůz.

R:

2. Poslední svy prachy počítám,
zda jít na skleničku, přemítám,
jenomže stará doma sedí a drží v ruce hůl,
až se vrátím pozdě, zbyde ze mě jenom půl.

R:

3. Vysoko je slunce, já nejdu spát,
místo na modlení chodíval jsem hrát,
já chodil poslouchat dixie a tančit smutný blues,
doma čeká funebráček vůz.

R: Glory mi v uších dlouho zní,
v dále zvony polední,
zahraj mi mé dixie, ztrácí páru svou
ten, kdo běží skoro každý ráno,
běží skoro každý ráno,
běží každý ráno za duhou, a ještě jednou,
běží každý ráno za duhou.

7. Ho ho Watanay (Žalman)

1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdiš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R:
R:

8. Já neumírám s modrou planetou (Žalman)

1. $\begin{matrix} H & D & A \\ D & A & H \\ D & A \end{matrix}$
Jednou týdně zavolej mi z nebe,
u srdce mě zebe, bože, lásko,
je mi bídně, jseš tu na obrázku,
loutka na provázku, bože, lásko,
padám z mostu, zasunutý krovky,
kolem lítaj stovky lidí,
 $G^\#mi C^\#mi E$
já neumírám s modrou planetou
 $\begin{matrix} H & D & A \\ D & A & H \end{matrix}$
cizích hostů ve snu, když je bída,
v posteli se střídá a stydí.
2. Zase fronty stojí na odpustky,
máry za propustky, bože, lásko,
já bych ráda, nebejt mýho těla,
taky vyletěla k tobě, lásko,
peněz fůry, šuškyandy a fámy,
poloprázdný krámy svítí,
já neumírám s modrou planetou,
komu shůry není požehnáno,
chycený je ráno v síti.
3. Jednou týdně zavolej mi z nebe,
u srdce mě zebe, bože, lásko,
je mi bídně, jseš tu na obrázku,
loutka na provázku, bože, lásko,
Teplej vítr pošli ve svý káře,
zas mě studí tváře, bože, lásko,
já neumírám s modrou planetou,
teplej vítr pro ty, co se stydí
za to, že jsou lidi, pošli.
 $G^\#mi C^\#mi E$
- *: Já neumírám s modrou planetou ...

9. Já, písnička (Pavlaína Jišová - Žalman)

1. $\begin{matrix} Dmi & C \\ Dmi & C \\ Dmi & C \\ Dmi & C \\ F & C \end{matrix}$
To já, zrozená z nemocných básníků,
z tichých vět po nocích utkaná,
to já, zrozená, není mi do smíchu,
když mám být pod cenou prodaná.
R: Kdo vás obléká do šatů svatebních,
 $\begin{matrix} Dmi & A \\ Dmi & C \end{matrix}$
holky mý ztracený, ztracený,
ženich spí na růži, až někam pod kůži
 $\begin{matrix} Ami & Dmi \end{matrix}$
se můj strach do klína schovává.
2. To já, zrozená v hospodách na tácku
raněných ospalých milenců,
to já, zrozená, vyrytá na placku,
směju se po stěnách cizincům.
- R:
3. To já, písnička, ležím tu před vámi,
jenom tak, spoutaná tolikrát,
to já, písnička, provdaná za pány,
kteří pro lásku smí o mně hrát.
- R:

10. Jdem zpátky do lesů (Žalman)

1. $\begin{matrix} Ami^7 & D & G C G \\ Ami^7 & D & G C G \\ Ami^7 & D & G Emi \\ Ami^7 & D & G D \end{matrix}$
Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?
G Emi
R: Z ráje, my vyhnání z ráje,
 $\begin{matrix} Ami^7 C^7 & G D \\ G & Emi \end{matrix}$
kde není už místa, prej něco se chystá,
z ráje nablýskaných plesů
 $\begin{matrix} Ami^7 C^7 & G \end{matrix}$
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.
2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
mělo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.
- R:
3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.
- R:

11. Jantarová země (Žalman)

1. $\begin{matrix} Ami & C & Ami \\ C & Emi \\ Dmi & Ami \end{matrix}$
Do splašenejch koní už zase lovci střílí,
ulicí je ženou dolů k ohradám,
zítra jako vloni, hra je pro ně dohraná,
bujný hlavy skloní někam do trávy.
Dmi Ami
R: Krá, až si kabát změní,
 $\begin{matrix} Dmi & Ami \\ Dmi & Ami \end{matrix}$
krá, bílé vrány odletí,
krá, v jantarový zemi
 $\begin{matrix} F & Emi \end{matrix}$
přistanou v jiném století.
2. Zamčený jsou stáje, kat už hřívý stříhá,
lovčí král je v kapli postý korunován,
sníh pomalu taje, těla stromů se probouzí,
v jantarový zemi bude zas co pít.
- R:

12. Kouřovej signál (Žalman)

1. A A^7
Ještě lesy voní lesní vůní,
 Hmi E
řeky mají stále stejný směr,
 D A
hlavu občas umej v horský tůni,
 A^7 Hmi E
polož do trávy rezavej kvěr,
 D A
abys věděl, že jsi pořád svůj,
 Hmi E A
že máš rád svý starý kamarády,
 A^7
stálost prověřuj naše pády,
 Hmi E A
ještě nejsme v nebi, ale tady v údolí.

R: A $F^\#mi$
Signál kouřovej, bílý znamení,
 Hmi E A
že se neumírá, že se neumírá,
 $F^\#mi$
signál kouřovej, bílý znamení,
 Hmi E A
že se neumírá, že se neumírá.

2. Ještě kůra na stromech je hnědá,
ticho najdeš už jen v hlubinách,
ještě káně do hnízda si sedá,
dravci ukaž záda, a ne strach,
abys věděl, že jsi pořád svůj,
na duši ti vypalujou znaky,
kámoši, co plaší už jen ptáky,
kolíbají se jako bludný vraky do údolí.

R:

3. Ještě jehličí do zadku píchá,
poldové si na tě vyskočí,
ozvaly se ledviny a mícha,
ještě dým tě kouše do očí,
abys věděl, že jsi pořád svůj,
že tě mají holky občas rády,
poznáš lumpy, kteří mají spády
na tvý starý zimní kamarády z údolí.

R:

13. Kytky stále ještě voní (Žalman)

1. C Dmi^7
Mám blízko do lesů a do strání,
 Emi Dmi^7 G C
do trávy, kde večer sestra rosa brečí,
 Dmi^7
na starou boudu slunce zaklepe
 Emi Dmi^7 G C
a vypráví, proč léto každoročně končí.
2. Zavřu svý oči na petlici
a nestojím o žádný fráze, hloupý řeči,
koukám, děti trhají kytici
do sklenice, za které jsi včera pil sám.

R: C Ami Dmi^7 G
 C F^{maj7}
Kytky stále ještě voní, bílé mraky - stáda koní
brodí se modrou oblohou,
 C C^{maj7} Dmi^7
zavři oči na petlici, holka zapálí ti svíci
 Emi F C^{maj7}
a cigaretu fajnovou.

3. Když mozek v mojí hlavě rezaví,
tak udělám z okna dveře, utíkám ven,
ve chvíli se tahle nemoc zastaví
a nastaví mi svoji nohu za týden.
4. Mám blízko do kopců a do nebe,
tam nezebe, tam večer sestra rosa brečí,
když slunce na mou hlavu zabuší,
tak netuší, že nerad býváš v létě sám.

R:

14. Kdyby tady byla taková panenka (Žalman)

1. C
[: Kdyby tady byla taková panenka,
 G^7 C
která by mě chtěla, :]
 F C
[: která by mi chtěla syna vychovati,
 G^7 C
přítom pannou býti. :]
2. [: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přítom pannou býti, :]
[: ty by jsi mi musel kolíbku dělati,
do dřeva netítí. :]
3. [: Kdybych já ti musel kolíbku dělati,
do dřeva netítí, :]
[: ty bys mi musela košiličku šíti
bez jehly a nití. :]
4. [: Kdybych já ti měla košiličku šíti
bez jehly a nití, :]
[: ty by jsi mně musel žebřík udělati
až k nebeské výši. :]
5. [: Kdybych já ti měla žebřík udělati
až k nebeské výši, :]
[: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
(Ami)
byl by konec všemu. :]

15. Labutí křik (Žalman)

1. Přišel podzim zas o něco dříve,
a s ním vítr přines' labutě,
modrou řekou byla slyšet píseň,
třepetání perutě.
2. Celý měsíc tak si spolu hrály,
potom přišel ten osudný den,
bylo slyšet divné pousmání
rezavého nože jen.
3. Pak zmizela loďka v zátocině,
na ní zvonil zabijácký smích,
toho muže nikdo nedohoní,
kroky v blátě smyje sněh.
- R:** Labutí, labutí, vrať se zpátky na svou řeku, labutí,
stýská se mi po tvém křiku a mám na jazyku,
s kým že tvoje láska odletí.
4. Tak tu leží a je celá bílá,
ještě dýchá v teplé náruči,
nebojí se, je jak nikdy tichá,
nevolá a nekřičí.
5. Pláče nebe a na modré řece
její láska plave opodál,
a já nevím, zase jednou nevím,
kam bych ty svý oči dal.

R:

16. Mys Horn (Žalman / Jaroslav Matějů)

1. Až ti svíčka v srdci dohoří,
odpluješ mi ve snu na mys Horn,
hlavu schovám na tvém pohoří
a zavolá mě z dálky zvon.
- R:** Že se mi stýská doma pod velkou strání,
krađu květinám pel a stírám vrásky na rukou,
že se mi stýská, nejsi pohříchu k mání,
zase obeplovám jak trosečník tvůj mys Horn.
2. Až ti víčka spadnou do noci,
zastaví se na tvém těle čas,
nebude nám dvěma pomoci,
ve vlnách se utopíme zas.
- R:**
3. Pak se ráno s někým probudíš
a nebude to právě on,
jako střela z lásky odletíš
ke mně do přístavu na mys Horn.

R:

17. Má lady je víno (Žalman)

1. Má lady je víno, má lady to zná,
jak víno mi říká: jsem tvá, jsem paní tvá.
- R:** Má lady, teď nám nalévej to víno, co má
tvou příchut' a vášeň a rty nám dá.
2. Ta chvilka je dlouhá, to má paní ví,
než přijde ta touha, pít dál nám napoví.
- R:**
3. Kdo ví, kolik vášní paní moje má,
po vínu je zvláštní, no ne, to se mi zdá.
- R:**
4. Nejhezčí je chvíle, když nám dochází
mé vínečko bílé, pojd' spát tam do mlázi.
- R:**
- R:** Má lady, teď nám ustýlej, má lady chci pít,
tvou příchut' a vášeň a rty chci mít.

18. Na červený listině (Žalman)

1. Je to smutné, co zbylo z nás,
papírové střely na koberech lásky,
písňe, které zněly, spolykaly pásky,
kamarády přestavely jako dům,
duše z betonu a patent na rozum.
- R:** Je to náš svět, po víně mládnem,
je to náš svět, nechcem a stárnem,
je to náš svět, když aspoň tělem vládnem,
je to náš svět, a stejně rukou mávnem.
2. Je to smutné, co zbylo z nás
na červený listině hned vedle ptáků,
po zvrácený hostině svět bez tuláků,
někde hodně dole naše příjmení,
to je pro člověka špatný znamení.
- R:**
3. Je to smutné, co zbylo z nás,
kam se to schováš dnes, človíčku - blázne,
když Pravda nabídla paní Lži rámě,
na který dálnici zůstal jsi stát
a která holka dnes bude tě hřát.

R:

19. Nelituj (Žalman)

1. G Kdo se chudej narodil, tak mohlo to bejt horší, nelituj,
 G C D G Ami G C
 G C D G Ami G C
 pár důchodek prochodil a nejmíň tucet projdem, nelituj,
 Emi D
 žlutej anděl přistaví nám vůz,
 C G
 ten den zbyde v ulicích tichý blues,
 C D G
 vydáme se hledat slunce bez peněz a darů, nelituj.
 Emi D C Ami
R: Nejsme přeci žádná lůza, co na vlastní kůži růži má vyšitou,
 D C G D
 z obehnaných slov a díky ke hmatníku ruku přibitou,
 Emi D C Ami
 nastavíme dešti tváře, ať se stoky vrásek nasytí, nasytí,
 D C G
 to se ale bláznům stává, když se jim zdá sen o přežití.
2. Komu dál voní pot z koní, nikdy nebyl v sedle, nelituj,
 zdá se mu to, co nám vloni: svět se trochu zmenšil, nelituj,
 místa, která zbyla někde v nás,
 bez pořadníků jsou a budou zas,
 volná místa divnejch ptáků, co se slétaj', když ztratí svůj hlas.
- R:**
3. Kdo máš na svém kontě jenom šťastný konce svých cest, nelituj,
 G Ami G C G Ami G
 třeba potkáš to svý slunce ...

20. Na rozloučenou (Žalman)

1. D $F\#mi$ Hmi
 Kolikrát jsem to už vzdal,
 $F\#mi^7$ H
 kolikrát na hanbu šel,
 Hmi^6 G^{maj7} D A
 do pekla však nepřišel.
2. Kolikrát z pravdy jsem zběh',
 kolika lžím vrátil zrak,
 kolikrát ujel mi vlak.
 D^7 Emi^7 A D Hmi
R: Na časy blýská se a my stále dál
 Emi A D^{maj7}
 táhnem ten dřevěnej prám,
 D^7 Emi^7 A D Hmi
 a komu stýská se, dlouho na kraji stál,
 Emi A $G(D)$ $D(-)$
 sedne si ke stolu k nám.
3. Kolikrát pomoh' mi strach,
 kolikrát zradil mě sen,
 našel mě zas bílej den.
4. Kolika hvězd já se ptal,
 kolikrát vlastně jsem žil,
 kolikrát nepochopil, že:
- R:**
- R:** Na na na ...
- R:** Na na na ...

21. Nezacházej, slunce (Žalman)

1. G Ami
 Nezacházej, slunce, nezacházej ještě,
 D C D
 já mám potěšení na dalekej cestě,
 G Hmi Emi G Ami D G
 já mám potěšení na dalekej cestě.
2. Já má potěšení mezi hory-doly,
 [: žádnej neuvěří, co je mezi námi. :]
3. Mezi náma dvouma láska nejstálejší,
 [: a ta musí trvat do smrti nejdlejší. :]
4. Trvej, lásko, trvej, nepřestávaj trvat,
 [: až budou skřiváci o půlnoci zpívat. :]
5. Skřiváci zpívali, můj milej nepřišel,
 [: on se na mě hněvá, nebo za jinou šel. :]

22. Nikdo se nesmál (Žalman)

1. E $F\#mi$ E
 U dveří mi zazvonil svět,
 A H E
 já vypad' z plínek rovnou do ráje,
 $F\#mi$ $G\#mi$
 v ráji hrál se špatný kabaret
 A $F\#mi$ A E A
 dávali smích, dávali smích, nikdo se nesmál.
2. Hlavou mi vrtá zvědavěj červotoč,
 když hladím tvoje tělo ocejchovaný,
 a pak se směju, a vůbec nevím, proč,
 proč kolem nás, proč kolem nás nikdo se nesmál.
- R:** $F\#mi$ H^7 E
 V hospodě pláče harmonika dětí,
 $F\#mi$ H^7 E
 pocestný vítá u pípy klaun,
 $F\#mi$ $G\#mi$
 jakpak se máme, jak to s náma letí
 A $F\#mi$ A E
 až ke hvězdám, až ke hvězdám, nikdo se nesmál.
3. Stojím frontu na děravej fáč,
 denně slyším smutný řehtání,
 morálku těch, co držej' karabáč,
 to dobře znám, na koně mý nikdo se nesmál.
4. Po nocích žiju, už nemám ani strach,
 i když mi vemou kliku ze dveří,
 stejně bych oknem za muzikou plách'
 a nikdy víc a nikdo víc by se mi nesmál.
- R:**
- R:** Na na na ...

23. Náhradní víkend (Žalman)

1. Zase patníky vyskakují ze svých děr,
Ami D Ami⁶ D C
jsem černej pasažér na nákladáku,
D Ami⁶ D
náhradní víkend mám a neurčítej cíl,
Ami D C D
všechno jsem utratil a podobám se vám.

R: V kapse mi šustí papírový blues,
D D⁷ Emi
a to nic není pro údolí tvoji blůzy,
G A⁷ D
pro tělo křehký, co chtělo rovnou chůzí
G A⁷ D
dojít bez ohnutí na konečnou.

2. Dám si láhev desítky vychlazenou deštěm,
mně chutná nad ránem i slunce s oblohou,
cikády křičí, to zas bude horkej den,
která z vás mi schová moji hlavu ubohou.

R: V neděli se vracím navečer, je konec svátku,
přines' jsem ti v kabátu vítr a smích,
chtěl bych jen trochu lásky a něco bez úplatku,
ty děláš, jako že spíš a máš zimu na dlaních.

R:

4.=1.

24. Padlý anděl (Žalman / Kris Kristofferson)

1. Jdu svítáním a můj spánek prohrál souboj s trápením
G C Emi C G D G
a jarní déšť začal kreslit do mé tváře znamení
G Emi C G D G
máš křídla už zmáčená, rád vzlétnout bys chtěl, ó,
D G D G G⁷
z lásky anděl padlý brečí tu sám do kamení.
2. Jdu svítáním, zdá se mi, že sny ulétly podél cest,
že čím dál víc přátel umírá jak stromy, co maj' kvést,
vidim křídla jen zmáčená, rád vzlétnout bys chtěl, ó,
z lásky anděl padlý do kaluží tu roní déšť.

R: Polámaná křídla bílá, domov racků toulavých
G G⁷ C G
je dávnej úděl závětí,
Emi D
přilétli až z Atlantidy, křičí na všech nárožích,
G G⁷ C G
D G
ke sluncím vzlétnou vzápětí.

3. Jdu svítáním, jenom v dále svítí známé souhvězdí,
na zápraží čeká bílej vůz a dívka v podloubí
a najednou křídla má zmáčená, chtěla by jen létat a žít,
ó,
z lásky padlý anděl brečí, na tváři smích nevyloodí.

R: A tak jako on křídla má zmáčená, chtěla by jen létat a žít, ó,
G D G D G
C G D G
z lásky anděl padlý na dívkách už neloudí lásku,
D G D
z lásky anděl padlý pohladit chtěl jenom
G
polámaná křídla bílá ...

25. Přijela jsem v cadillacu (Žalman)

1. Přijela jsem v cadillacu
G Ami D
s mlhou v očích probdělých rán
Emi C Hmi
a s povzdechem ranních vlaků,
Ami G
řekla: můj cit je vyprodán,
Hmi C G
2. Já z vesnice stál jsem jak sloup,
já z vesnice a od koní,
a toužil moc ji obejmout,
než desátá nám zazvoní.

R: Nad krajinou čertovskej smích,
G Ami D
Emi C Hmi
nad krajinou se spoustou rýh,
Ami G
vychází den pokojem mým,
Ami C G
ujíždíte na plný plyn.

3. Ten den byl náš nedělní čas,
voňavej vzduch trav na mezích,
seno v lukách a drobněj špás
jistě by stál i za ten hřích.
4. S vámi, slečno z cadillacu
s mlhou v očích probdělých dní,
však s povzdechem ranních vlaků,
odjedete, až zevšedním.

R:

5.=1.

26. Píseň malých pěšáků (Žalman / Joan Baez)

1. Je nás víc než loni,
G C D
G C D
obyčejnejch pěšáků,
Hmi C
chodíme hledat víru svou,
G D
v dlažbě ukrytou, jsme děti ulice.
2. Ráno bývaj' smutný nádraží,
lásky odjížděj' se vdát,
na peróně stojí schoulený,
s dálkou snoubený pěšáci silnice...

R: Má svou jistou píseň,
F G
s košilí kdo spí drátěnou,
Hmi C
ó, lidé, tiše půjdem
G D G
do starý vrby zvolat: hallo, jdem dál, hallo.

3. Jednou zuje pěšák boty svý
na šachovnici světa rád,
vykouří doutník, lehne si
do stoky pod širák a bude snít.

4. O malých dětech na nádraží,
co hledaj' mámy a duši svou,
ptáci pod křídly je ukryjou
a pak v objetí s nimi odletí.

R:

3. Půlnoční vítr už vyhrává
píseň malých pěšáků,
ulicí smutkem dlážděnou,
tichou dálnicí, tichou dálnicí půjdem dál...

27. P. S. (Žalman)

1. D G^{maj7} D^7
Stála u vrátek tichá a smířená,
 G E A
jen vítr bušil do drátů jak do cimbálku,
 D G^{maj7} Emi E^7
já chtěl nazpátek k ní se vrátit
 G E A
a věděl, že zas prohrávám dívčí válku,
 Emi G D D^7
do jedné z komor svého srdce mě na jeden západ zamyká,
 G E G^{maj7} D
proč se mi z údolí a hor tam od ní těžko utíká.
- R:** Emi G D
Tak se nemrač, lásko, že se ráno s nocí ztrácím,
 Emi Gmi D
třeba jednou, lásko, postavím ti velkou máj,
 Emi G D
nezapomeň, lásko, že i já se v zimě vracím,
 Emi Gmi D
pak nám budou, lásko, pod peřinou srdce tát.
2. Chtěl bych zase jít tou její krajinou,
ochutnat sladkých koláčů spadlých až z nebe,
její slzy pít, když se tak bála,
že bez boje zas prohrává mě vedle sebe,
na dráty vítr smutně hraje, když si mě rosou vyprovází,
proč se mi z údolí a hor tam od ní těžko odchází.
- R:**

28. Rána v trávě (Žalman)

- R:** Ami G Ami G
Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
 Ami G Ami Emi Ami
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
 Ami G Ami G
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
 Ami G Ami Emi Ami
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.
1. C G F C
Poznal Moravěnku krásnou
 Ami G C
a vínečko ze zlata,
 G F C
v Čechách slávu muzikantů
 Ami Emi Ami
umazanou od bláta.
- R:**
2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.
3. Studánečka promluvila:
to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses' jindy narodit.
- R:** Ami Emi Ami
+ [: před sebou sta sáhů ...]

29. Svatá Kateřina (Žalman)

1. C Gmi
Svatá Kateřina hudcům housle bere,
 Emi G^7
bílý koně žene do strání,
 F C
pryč z našeho domu, až na samou horu
 G^7 C
písně z duše vyhání.
2. Svatá Kateřina housle zavěsila,
od našeho domu odchází,
abysme nemohli vyndat jiný z truhly,
všechny klíče rozhází.
3. Svatá Kateřino, přines hudcům jaro,
až za pecí budeš se jim zdát,
klekni na tu horu, vyžeň spáče dolů,
aby mohli spolu hrát.

30. Sej lásku po lidech (Žalman)

1. C^{maj7} Ami
Pro ty zklamaný, co maj' smutek jen pro sebe,
 C G D
pro ty vyvolený, co si myslí, že přijdou do nebe,
 C^{maj7} Ami
pro ty hrdiny, co klidně žijou bez titulů,
 C G D
pro ty chytrý, co stále válčí s blbostí,
 C^{maj7} Ami
pro nás hloupý, co žijem jen tak z radosti,
 C G
pro ty šťastný, co se o svý štěstí rozdělí,
 A Ami D^7
pro ty moudrý, co nám dáváj' naději.
 C C^{maj7} Hmi
- R:** Ami Ami^7 G E
Sej, sej lásku po lidech,
dokud je ještě v nás, dokud nám stačí dech,
 C C^{maj7} Hmi
sej, sej lásku po lidech,
 Ami Ami^7 G E
možná svět pomine, možná, že taky ne,
 Ami D^7 G
možná si budem blíž, o moc blíž.
2. Pro ty holky, co vždy naplno milujou,
pro ty kluky, co si budoucnost jen malujou,
pro ty lháře, co nám lásku slibujou,
pro ty blázny, co si ve folku libujou,
pro ty folkaře, co nemají na vybranou,
pro ty na koních, co nám říkaj': „Život je show!“,
pro ty normální, co nikdy nikam nepíšíou.
- R:**
3. Pro ty dobrý, co maj' dobrotu v náplni,
pro ty ostatní, co mají už postavení,
pro ty schválený, co lidem nejsou chválený,
pro ty neschválený, co držejí se při zemi,
pro ty vzdálený, co pijou whisky a vzpomínaj' v posteli,
pro ty nesmrtelný, co po smrti jsou nevinný,
pro ty smrtelný, kteří píšíou dějiny.
- R:**

31. Severní vítr (Žalman)

1. Kolik tónů vítr zná, když zpívá tam u nás,
a je-li láska na prodej, lásky, ptám se vás,
a dá se koupit slunce jen, tak vzít ho do dlaní,
když prochází se oblohou, s ním vítr severní.
2. A kolik barev vítr zná, když kreslí lidem tvář,
jedněm vrásky, druhým žal, těm třetím svatozář,
a proč chudým nedá nic, když vstávají' na ranní,
jen provází je oblohou ten vítr severní.
3. A kolik přání vítr má, když listy otvírá,
po nocích někde při svíčkách všem větrům předcítá,
a když se ráno podívám do schránky poštovní,
zas po rukou mi utíká jen vítr severní.
4. Tak si létá v údolí, nad městem zatočí,
stále se nám vyhýbá a směje do očí,
[: když ho chytím za rukáv, dá se se mnou do praní,
chce být stále svobodnej, můj vítr severní. :]

32. Tak jsme vandrovali (Žalman)

1. Tak jsme vandrovali po tom našem kraji,
viděli jsme, viděli
čtyři lípy poražené, dvě hospody rozvedené,
s lidma, co tam chodili,
naše báby tiše stály, novotám se v koutku smály,
potom oči zavřely.
2. Tak jsme vandrovali po tom našem kraji,
slyšeli jsme, slyšeli
zvyky dávno odložený, svatby v autech posvěcený
lidma, co tam zůstali,
místo pláče plno smíchu, a v tom smíchu taky pýchu
velkou jako pondělí.
3. Tak jsme vandrovali po tom našem kraji,
zpívali jsme, zpívali
starý písňe pohozený, jak vojáci byly němý,
lidi už je neznali,
jen ty báby tiše stály, zpívaly, tančily s námi
jak o zlatý neděli.

33. Tam na Piccadilly (Žalman)

1. U mýho krámku tam na Piccadilly
čistím boty od špinavejch cest,
čistím duši toho, kdo se bojí
vyhnout blátu a nastavit pěst.
- R: Ó, tam na Piccadilly, ó, kdo se podívá,
ó, tam na Piccadilly, ó, duši svou mi dá.
2. Buď pozdrav pánbůh, moje malá rajdo,
černou kůži dneska zase máš,
ráno tvá duše potřebuje mejdlo,
noční stíny v umyvadle smaž.
- R:
3. Proč ten děda sbírá starej chleba,
odpadový koše převrací,
trošku peněz vydělat je třeba,
malá penze na to nestačí.
- R:
4. A když přší tam na Piccadilly,
čistím boty od špinavejch cest,
říkám vždycky ráno po neděli,
že je život tvrdej jako pěst.
- R:

34. Tulácká ukolébavka (Žalman / G. Reeves)

1. Sám do hebký trávy lehnout,
víc si tulák nemá přát,
že se vrátí zpátky domů,
známej sen si nechá zdát.
2. Já vím, ty máš svý sako nadranc,
z dáleky vlasy šedivý,
možná rád bys dal svůj kabát
všem, co ti ho závidí.
- 3.=1.
4. Rána často míváš kalný,
vstát, sbalit a zas jít,
noc ti najme měkkej kočár,
můžeš v něm svý touhy snít.
- 5.=1.
6. To znám, poldové dělaj' trable,
kam jdeš, tam tě vyšáhnou,
jednou umřeš, skončíš v nebi,
tam už těžko dosáhnou.
- 7.=1.

35. Všechny cesty začínají k ránu (Žalman / J. H. Bur-**37. Věch vandráků múza** (Žalman)
nett)

1. Stávají ve frontách na pozlátko,
bledé ženy, včera dívky z měst,
a doufají, až splatí všechny splátky,
že koupí jednu z dobřejch cest.
2. Stromům kreslí podzim další vrásky,
milenci šli někam domů spát,
prominentní synáčekové zlobí
a klasikové mohou hrát.
3. Všechny cesty začínají k ránu
po chudé a krátké snídani
a málem věříš na pitomou fámou,
že ti není šestnáct a pár dní.
4. Tak se díváš, pokud možno zpříma,
na hvězdy, které jsou nám vzdálený,
když v limuzínách letí do neznáma,
my v hospodách jsme zavření.
5. Jen tuláci jsou stejný jako kdysi,
brázdí světem jak ty, můj anděli,
a věří, že si najdou tichej domov
někde v posledním údolí, jenže:
- 6.=3.
7. Na na na ...

36. V tej klášterskej hospodě (Žalman)

1. Koukni, holka, koukni, kterak jsou mě ztloukli
v tej klášterskej hospodě, a to všecko pro tebe.
2. Koukni, holka, koukni, kterak jsou mě ztloukli,
šla jsi domů s vojákem, s tím francouzským pěšákem.
3. Voják má flintičku, dával ti hubičku,
tys' mu dala jablíčka včera v noci na líčka.
4. A já jsem to věděl, do Kláštera běžel,
na vojnu tam verbujou, samou chválu slibujou.
5. Když nás pochytili, do klády nás dali,
všecky panny plakaly, matky ruce lámaly.
6. Kdo nemá peníze, ten si rány líže,
a kdo nemá tolary, musí žít s kyrysary.
- 7.=1.

1. Přišla k nám znenadání, hubená až hrůza,
a řekla, že je múza všech vandráků z Čech,
to nebyl hřích po nocích, než po kytáře sáhla,
tak nám chleba kradla a čmárala po zdech.
- R: Haleluja, zavírá se brána,
my zpívat chcem do rána,
než napadá sních,
haleluja, kteroupak si dáme,
než skončíme s ránem
na hřbitově obutých.
2. Na Moravě z demizónu dobré víno pila,
pak mezi námi žila spoustu hezkejch dní,
až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit,
budeš mi, holka, sloužit, a oženil se s ní.
- R: Každou noc po milování skládala mu hity
a kašlala na city, na obyčejnej lid,
za pár dní tahle múza, dneska služka Mici
skončila na ulici a pod mostem má byt.
- R: Vraťte nám, vraťte nám tu všech vandráků múzu,
má roztrhanou blůzu, hm hm hm ...

38. Za ruku mě vem (Žalman)

1. Za ruku mě vem, řekni, jak se mám,
když se navracíš k ránu po špičkách,
za pár babek jen já prohrál jeden flám,
jeden blbej den v noci do dna splách'.
- R: Často nás napadá, že pravda šůry nepadá,
páni se maj', mají na zemi ráj,
peníze jim naprší, klid nám vlejou do duší,
můžem se smát a na blázny si hrát.
2. Za ruku mě vem, když jinam utíkám,
jako dravá řeka jsem nespoutaná,
já se toulal jen, hledal ztracenej prám,
zbyl jsem ale sám, láska provdaná.
- R: Za ruku mě vem, půjdem třeba do háje
z toho města snů, co nás uspává,
za ruku mě vem, vyjdem spolu ze stáje
a nespoutaná hřiva stádu zamává.
- R:

2.	Žalman	Barevný šál	1
1.	Žalman	Blues opuštěného vlaku	1
3.	Žalman	Čekej, malá Gréto	1
4.	Žalman / Gordon Lightfoot	Dálnice č. 5	1
5.	Žalman / Kris Kristofferson	Dej mi tón	2
6.	Žalman	Glory Mississippi	2
7.	Žalman	Ho ho Watanay	2
8.	Žalman	Já neumírám s modrou planetou	3
11.	Žalman	Jantarová země	3
9.	Pavlína Jišová - Žalman	Já, písnička	3
10.	Žalman	Jdem zpátky do lesů	3
14.	Žalman	Kdyby tady byla taková panenka	4
12.	Žalman	Kouřovej signál	4
13.	Žalman	Kytky stále ještě voní	4
15.	Žalman	Labutí křik	5
17.	Žalman	Má lady je víno	5
16.	Žalman / Jaroslav Matějů	Mys Horn	5
18.	Žalman	Na červený listině	5
23.	Žalman	Náhradní víkend	7
20.	Žalman	Na rozloučenou	6
19.	Žalman	Nelituj	6
21.	Žalman	Nezacházej, slunce	6
22.	Žalman	Nikdo se nesmál	6
24.	Žalman / Kris Kristofferson	Padlý anděl	7
26.	Žalman / Joan Baez	Píseň malých pěšáků	7
25.	Žalman	Přijela jsem v cadillacu	7
27.	Žalman	P. S.	8
28.	Žalman	Rána v trávě	8
30.	Žalman	Sej lásku po lidech	8
31.	Žalman	Severní vítr	9
29.	Žalman	Svatá Kateřina	8
32.	Žalman	Tak jsme vandrovali	9
33.	Žalman	Tam na Piccadilly	9
34.	Žalman / G. Reeves	Tulácká ukolébavka	9
35.	Žalman / J. H. Burnett	Všechny cesty začínají k ránu	10
37.	Žalman	Všech vandráků múza	10
36.	Žalman	V tej klášterskej hospodě	10
38.	Žalman	Za ruku mě vem	10